

mannichfaltig BHAG. 2, 41. पञ्चविधो धर्मो बहुशाखः MBH. 13, 6416. अथ-
र्मशाखाः पञ्च BHAG. P. 7, 15, 12. तर्त्त कृताकृतशतव्यापारशाखाकुलम् VA-
RĀH. BṚH. S. 74, 3. — g) Zweig so v. a. Schule, Secte; = वेदविभाग, वेदांश,
वेदभाग TRIK. 3, 3, 52. H. an. MED. = चरण P. 4, 2, 46, Schol. स्व०, पर०
GRHJAS. 2, 102. JĀṬH. 1, 144. MBH. 3, 169. शाखास्तग M. 3, 145. Ind. St.
1, 16, 20. 3, 259, 386, 388, 396. fg' चत्वारो वेदाः साङ्गाः सशाखाः 9, 76, 120.
WEBER, RĪMAT. UP. 350. कतमो शाखामधीषे KATHĀS. 49, 156. पठामि द्वा-
दश — शाखा द्वे सामवेदतः । ऋग्वेदाद्वे यजुर्वेदात्सप्त चैकामथर्वतः ॥ 157.
Verz. d. Oxf. H. 34, b, 22. निष्प्रत्यूकमवर्धत श्रुतिशाखाः समस्ततः LA. (III)
92, 18. Schol. zu AV. PRĀT. 1, 2. zu TS. PRĀT. 15, 8, 16, 12. zu P. 4, 4,
115. सक्तशाखस्य चतुर्वेदस्य KUSUM. 24, 2. आश्रयलायन० Verz. d. Oxf. H.
398, a, No. 144. — h) Bez. des 3ten Theils einer astrologischen Saṁhitā
VARĀH. BṚH. 28 (26), 6. Verz. d. Cambr. H. 37; vgl. KERN in der Einl. zu
VARĀH. BṚH. S. 23. — i) = पत्तासर् H. an. MED. — k) = अस्तिक (vgl.
शाखानगर u. s. w.) H. an. — Vgl. त्रि०, द्वार०, नैवा०, पाद०, प्र०, प्रति०,
बहु० (auch KĪṆH. 26, 3), भद्र०, मधु०, मैत्र०, वि०, वेद०.

शाखक am Ende eines adj. von शाखा; s. अन्य०.

शाखाकण्ट m. *Euphorbia nerifolia* oder *antiquorum* Lin. RĪĀN. im
ÇKDR.

शाखाङ्ग (शाखा + अङ्ग) n. Glied des Körpers JĀṬH. 2, 225.

शाखाद् (शाखा + अद्) adj. Zweige abfressend; m. Bez. einer Klasse
von Thieren (z. B. Ziege, Elephant) KĀRAKA 1, 25.

शाखानगर n. Vorstadt AK. 2, 2, 1. TRIK. 2, 2, 1. HĀR. 109. HALĪ. 2,
131. MBH. 12, 3268. HARIV. 8588. 8680. 8682. ०क n. dass. MBH. 12, 3280.
MĀRK. P. 49, 12, 46.

शाखात्तर (शाखा + अत्तर) n. eine andere Schule R. 4, 58, 2. Comm. zu
TS. PRĀT. 4, 11 u. s. w. Ind. St. 1, 50. Davon adj. शाखात्तरिय 17, 20.

शाखापद्म m. ein an einen Zweig (statt an einen Jāpa) gebundenes
Thier ÇĀṆKH. GRHJ. 1, 10.

शाखापित्त m. Brennen in Händen, Füßen u. s. w. (पाणिपादांसमूल-
दाक्) RĪĀN. im ÇKDR.

शाखापुर n. = शाखानगर H. 972.

शाखाप्रकृति f. pl. Bez. der acht bei einem Kriege in zweiter Reihe (nach
den Mूलप्रकृति) in Betracht kommenden Fürsten KULL. zu M. 7, 157;
vgl. 156.

शाखाभृत् m. Baum KĪR. 5, 37.

शाखामृग m. Affe AK. 2, 5, 3. H. 1292. HALĪ. 2, 76. MBH. 3, 2464. 11559.
R. GORR. 2, 103, 7. 3, 79, 51. 4, 16, 23. 5, 95, 14. 6, 71, 27. VARĀH. BṚH. S.
12, 6. 24, 21. 27, 3. BRAHMA-P. in LA. (III) 51, 18. BHAG. P. 4, 6, 20. 10, 67,
11. PĀNĀT. 94, 3. Davon ०ल n. die Natur eines Affen R. 4, 1, 21.

शाखारपड m. ein Brahmane, der von seiner Schule abgefallen ist, H. 857.

शाखारध्या f. Seiten —, Nebenstrasse DEVI-P. im ÇKDR.

शाखाल (von शाखा) m. *Calamus Rotang* Lin. RĪĀN. im ÇKDR.

शाखावात m. Gliederreissen SUÇA. 1, 176, 4.

शाखाशिफा f. eine von einem Ast (z. B. des indischen Feigenbaums)
sich herabsenkende Schnur, die Wurzel schlägt, AK. 2, 4, 11.

शाखास्थि n. ein Arm- oder Beinknochen, ein langer Knochen H. 627.
HALĪ. 3, 12.

शाखि m. pl. N. pr. eines Volkes, = तुरुष्क H. 939 (साखि Comm.);
vgl. शाखिन् 2) c).

शाखिन् (von शाखा) 1) adj. mit Aesten (reichlich) versehen MBH. 1,
1775. 12, 5805. am Ende eines comp.: प्रेरकि० JĀṬH. 2, 227. बहु० MBH.
14, 152. फलाप० HARIV. 3707. — b) in Schulen —, in verschiedene Recen-
sionen zerfallend: वेदाः BHAG. P. 1, 4, 23. — c) zu einer best. Schule des
Veda sich haltend KULL. zu M. 8, 209. Comm. zu TS. PRĀT. 8, 20 u. s. w.
आश्रयलायन० Verz. d. Oxf. H. 271, a, 3, 4. — 2) m. a) Baum AH. 2, 4,
4, 5. 3, 4, 22, 208. H. 1114. an. 2, 287. MED. n. 141. HALĪ. 2, 22. MBH.
1, 1378. 3, 15662. 4, 459. 14, 1329. HARIV. 93. 3609. R. 5, 29, 21. RAGH.
11, 12. ad ÇĀK. 14. Spr. (II) 493 (सुर०). 1076. 3620. VARĀH. BṚH. S. 15,
14. KATHĀS. 26, 20 (वट०). RĪĀN. TAR. 1, 371. 3, 518. LA. (III) 90, 1. —
b) der in verschiedenen Schulen (Recensionen) vorhandene Veda H. an.
MED. — c) N. pr. eines Fürsten H. an. Bez. der Turushka MED.; vgl.
शाखि. — Vgl. कल्प०, मार्ग०, शक०.

शाखिल (wie eben) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 47, 85.

शाखीय am-Ende eines comp. adj. von शाखा. कापव० zur Schule des
Kaṇva gehörig BṚH. ĀR. UP. ed. POLEY S. 99.

शाखोट m. *Trophis aspera* (ein kleiner, hässlicher, krummer Baum)
TRIK. 2, 4, 13 (शकोट gedr.). Spr. (II) 1754. ०क m. desgl. SUÇA. 2, 107, 17.
ÇĀṆKH. SĀH. 2, 83. Spr. (II) 387. 1603. 2315, v. l. PĀNĀT. 1, 6, 16 (सा-
कोटक gedr.). 7, 23 (शकोटक gedr.).

शाख्य० adj. = शाखिन् zweigartig P. 5, 3, 103.

शागलि m. patron. PRAVARĪDHJ. in Verz. d. B. H. 58, 4 v. u.

1. शोकर (von शङ्कर) 1) adj. (f. ई) a) zu Çiva in Beziehung stehend,
ihm gehörig u. s. w.: गणाः KATHĀS. 46, 201. — b) zu Çaṁkarāḥārja
in Beziehung stehend, von ihm herrührend, ihn betreffend u. s. w.: वा-
क्यसर् Verz. d. Oxf. H. 252, b, No. 626, Z. 6. कथा 253, b, 2. ०दर्शन SARVA-
DARÇANAS. 180, 18. — 2) f. ई a) Çiva's Anordnung der Buchstaben, die
Çivasūtra Verz. d. B. H. No. 376. — b) der von Çaṁkaramiçra
verfasste Commentar HALL 206. — 3) n. das unter Çiva stehende Na-
kshatra ĀRDRĀ VARĀH. BṚH. S. 71, 7.

2. शङ्कर SUÇA. 2, 164, 17. 169, 9. TRIK. 2, 9, 19. H. 1257 und MED. r.
225 fehlerhaft für शाकर.

शाकरि (von शोकर Çiva) m. patron. Skanda's und Gaṇeṣa's MED.
r. 227.

शाङ्गव्य० m. patron. von शङ्क gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. शौङ्गव्य
gaṇa कुर्वादि zu 151.

शाङ्गव्यायनी f. zu शाङ्गव्य gaṇa लेखितादि zu P. 4, 1, 18.

शाङ्गक (von शङ्क) m. N. pr. eines Dichters RĪĀN. TAR. 4, 704.

शौङ्गपथिक० adj. = शङ्कपथेनाक्तम् oder गच्छति P. 5, 1, 77, VArtt. 2.

शङ्करि (von शङ्क) adj. oder m. Bez. des penis AV. 7, 90, 3.

शङ्क adj. von शङ्क ÇKDR. n. der Laut einer Muschel ÇABDĀRTHAK.
bei WILSON.

शाङ्गमित्र m. patron. von शङ्गमित्र PRAVARĪDHJ. in Verz. d. B. H. 58,
33. pl. 32.

शाङ्गमित्रि (patron. von शङ्गमित्र) m. N. pr. eines Grammatikers
Comm. zu AV. PRĀT. 1, 93. 2, 6. 3, 74.